

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

Září 2005

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Starší dorost (10-14 let): úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,00

úřední hodiny faráře PhDr. Lud'ka Rejchrt:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

XI. ročník, číslo 9 - září 2005

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin. Redaktorka: Růžena Černá

Red. rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

Kázání

A za koho mne pokládáš ty?

Ota Halama - prázdninové kázání v Braníku 20.8.2005:

1. čtení: Iz 22, 19-23

2. čtení: Matouš 16, 13-20.

Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?" Oni řekli: "Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků." Řekl jim: "A za koho mne pokládáte vy?" Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého." Ježíš mu odpověděl: "Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi." Tehdy nařídil učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

Kázání: Sestry a bratři, milí přátelé v Kristu,

výklad dnešního textu z evangelia svatého Matouše je v našich církvích nad míru ožehavý. Na první přečtení z něj totiž jasně vyplývá primát apoštola Petra, k němuž se hlásí jakožto ke svému předchůdci římský papež. Petrovi a jeho církvi také evangelista Matouš svěruje moc, o níž se žádné instituci ani nezdá, totiž rozhodovat o spáse či zatracení svých členů. Konečně, některé sekty, jako třeba Hnutí pro uvědomování si Kršny, z našeho textu vyvozují tvrzení, že evangelia hovoří o reinkarnaci. Poslyšme tedy, co se tehdy událo a co můžeme přijmout jako poselství Matoušovy 16. kapitoly.

Ježíš se ptá svých učedníků: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?" Známe Sherlocka a Watsona, známe reklamy. A láká nás si představit, že tedy Ježíš zde bude vystupovat jako ten chytrý a učedníci, což se ovšem v evangeliích také stává, jako ti blbí, které Ježíš poučí. Ne tak zde, nebo alespoň ne beze zbytku! Vždyť už Ježíšova otázka sama v sobě skrývá hluboké tajemství Ježíšova sebepochopení. "Syn člověka", to není výraz pokory, jak se může zdát, to je výraz moci a apokalyptické naděje. A Židé Ježíšovy doby jistě znali nepřilíš dávno předtím sepsané Danielovo proroctví, které hovoří právě o příchodu Syna člověka na konci věků. Tedy otázka Ježíše zní: "Za koho lidé pokládají Syna člověka?" A půjde zde o něco víc, než jen o otázky a poučování.

"Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků." To jsou krásné tituly pro člověka, který by se jimi mohl kochat a pyšně vypínat. Největší z izraelských proroků Eliáš, jehož Hospodin oslavil oním zvláštním způsobem přenosu na nebesa v podobě ohnivého vozu. Jeremiáš, slavný prorok z éry zničení Jeruzaléma babylonským králem Nabukadnesarem. Jan Křtitel, o němž krásná slova položil sám Ježíš, že nebylo většího muže narozeného z ženy. A jiní proroci, kteří nejsou jmenováni, ale Starý zákon nám umožňuje si představit jejich jména. Ale pozor! Vzpomeňme si, jak to s proroky končí a vzpomeňme si i na slova o Jeruzalému - mordýři proroků. Tedy pocta, to ano, ale zároveň hořké proroctví, které opět izraelské davy vyslovily jaksi mimoděk. A Ježíš proto jejich slova ani nekomentuje a ptá se dál: "A za koho mne pokládáte vy?"

Jakoby řekl: nechte je ať si myslí, co si myslí, vím, že jsem pro ně prorok, léčitel a divotvůrce, že jsem pro svou rodinu blázen a pro jiné budoucí vůdce protirímské vzpoury, mne teď zajímá, co si myslíte vy - "za koho mne pokládáte?" A zde jak blesk z čisté oblohy se řeči ujímá zvláštní postava učedníka Petra.

Petra známe jako jednoho z trojice nejvýznamnějších Ježíšových učedníků. Vždy, když se něco důležitého s Ježíšem děje, Petr je u toho, ať už s Janem a Jakubem, nebo sám. Petr je horlivec, který na jednu stranu je schopen Ježíše bránit mečem, na druhou stranu zapřít. Je schopen vysloužit si označení satan, tedy odpůrce Ježíše, ale je i schopen vyznat a pochopit o co jde. A tento Petr, neučený rybář, žádný výtečný jeruzalémský teolog, říká: "Ty jsi Mesiáš, syn Boha živého!" Ty jsi Pomazaný, Kristus, Boží milovaný Syn. Prorok, král i kněz. Nejvyšší z nejvyšších. Náš Spasitel, Vykupitel a Zachránce. To vše je v Petrově vyznání obsaženo a toto Petrovo vyznání je tak významné, že je dokonce evangelista Marek položil do centra svého evangelia, jako důležitý předěl pochopení toho, proč Ježíš končí v Jeruzalémě na kříži a nedělního jitra vstává z mrtvých. "Ty jsi Mesiáš, syn Boha živého!"

A Ježíš mu odpověděl: "Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích." Všechno, co si lidé o Ježíši mysleli a co jsme výše slyšeli, je hlas těla a krve. Na to není potřeba daru Ducha svatého, na to každý může přijít sám. Žádný div, žádný zázrak. Div a zázrak totiž přichází jediné od Otce, z daru jeho Ducha. A vyznat Ježíše jako svého Mesiáše, Krista, ani jinak nejde. Proto Ježíš nazývá Šimona blaženým, ba svatým, protože právě tento dar na něm v té chvíli spočinul, ale jak už to se svatým Duchem chodí, zase ho může opustit a, jak víme, také ho i opustí. Ducha svatého není možné spoutat, díky Bohu, a navléknout mu chomout k našemu vozíčku. Duch svatý věje kam chce a nejpatrněji se dává poznat právě jen tehdy, když křesťan vyznává původce

svého jména - Krista Ježíše jako svého osobního Spasitele. Vše ostatní může být od zlého, dokonce i mluvení jazyky a prorocství, o nichž se někteří křesťané domnívají, že jsou neklamným znakem přítomnosti Ducha svatého. Proto jsme nabádáni k potřebě zkoumat duchy. A jistoty o činu Ducha můžeme nabírat jen tehdy, když někdo nový se k církvi přiznává a Krista vyznává.

Jen v této jistotě a jen v tomto okamžiku je platné Ježíšovo další promluvení k Petrovi: "A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou." Vyznání Krista jediné tvoří církev svatou. Ne kostel, ne shromáždění, ne oslovení: bratře, sestro, ne kázání a ne svátosti. Jen ve vyznávání Krista církev nebude moci peklo přemoci, ale ve všem ostatním ano, a dějiny církve jsou toho nade vše příkladem. A jen v tomto vyznání a při něm může také platit to, co Ježíš říká Petrovi dál a z čeho církev čerpá své učení o moci klíčů: "Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi."

Nám toto evangelijní slovo připadá v dnešní době jako anachronismus. Křesťanů ubývá, na vesnických farách jsou faráři rádi, když se ve sborové místnosti nebo v kostele sejde alespoň deset lidí, a musíme se smířit s tím, že takto nastolený vývoj bude pokračovat. Jak by pak bylo troulalé, když by faráři vylučovali členy svých sborů? Jedny pro jejich minulost v StB, jiné například pro jejich zálety a další třeba proto, že jako podnikatelé a vlastně kradou, když se snaží ošálit finanční úřad. A když už by se to farář dozvěděl, měl by tu odvalu takového člověka být jen napomenout, když by si tím vlastně podřezával větev na které sedí? A kostel by se mu jednou mohl zcela vyprázdnit? A který farář či staršovstvo by také mělo tu jistotu, že činí správnou věc na místě Božím? A který farář či staršovstvo by samo mohlo o sobě říci, že je bez viny a metat na nebohého hříšníka kameny?

Přeci však moc klíčů patří k církvi a přeci sama církev se má starat i o to, co její údy dělaly a dělají mimo nedělní shromáždění. Ale i k této praxi patří zvěst o Božím odpuštění, zvěst o předběžnosti našich soudů a jistota, že kde se rozmnožil hřích, ještě více se rozmnožila Boží milost. I ten největší

hříšník, i ten, kdo se provinil a nenapravit na soudě církve, i ten, kdo byl vyloučen z církve a má jí být jako celník a pohan, i ten zůstává předmětem misijního díla církve, objektem křesťanské lásky a příjemcem zvěsti o Boží milosti, která překračuje všechna lidská domnění a soudy. Nemluvě o tom, že ani ten nikdy nevypadá z obzoru Boží péče a Boží náklonnosti k hříšnému člověku, z Boží milosti a z Boží touhy přivést jej zpět ke spasení.

Známe-li Krista Ježíše, vyznáváme-li jej jako svého osobního spasitele a přijímáme-li jej za svého jediného Pána, pak jsme jeho církví, církví jedinou, svatou a neposkvrněnou. Církví, kterou brány pekla nepřemohou, a které snad jednou budou platit Ježíšova slova: "Poďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa."

K tomu mně i vám dopomáhej Bůh Otec, i Syn, i Duch svatý. Amen.

Poslání: Řím 11,33-36:

Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho cesty! Kdo poznal mysl Hospodinovu a kdo se stal jeho rádcem? Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit? Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na věky. Amen.

ZE SBORU

Poslední rozloučení se setrou Helenou Komůrkovou

7. září 2005 se v branickém kostele konalo
poslední rozloučení se sestrou
Helenou Komůrkovou

STARŠOVSTVO

Zápis ze 659. schůze staršovstva 12. září 2005

1. Kontrola červnového **zápisu** - bez připomínek
2. Objednali jsme 50 **nových zpěvníků**. J. Holý je vyzvedne v Libčicích. Pokud to bude možné, koupí ještě dalších 100 kusů. Stávající zpěvníky je třeba zkontrolovat a vyřadit poškozené.
3. Br. kurátor přečetl dopis synodního seniora.
4. **Hospodářské záležitosti:**
 - M. Kolářová přečetla pokladní zprávy za červen a červenec.. Bez připomínek.

Sbírka na solidaritu sborů činila Kč 8.240.

Sbírka na Evangelickou akademii (vykonaná v září) činila Kč 8.825.

- Do 30.9. musí být odevzdána Ústřední církevní kanceláři čtvrtletní uzávěrka účetnictví - zajistí M. Kolářová.

- Došla žádost o podporu fondu Jaroslava Tajovského (pro křesťanskou výchovu dětí v pěstounské péči) - je možno posílat finanční příspěvky na účet fondu. I. Plhák se zeptá, zda z fondu mohou získat podporu i děti adoptované. Současně zjistí, kterých rodin v našem sboru se podpora týká a zda tyto rodiny chtějí být uvedeny v seznamu.

- P. Novotný koupí v Kalichu dalších 25 výtisků knihy Modlitby šeptem.

- Objednáme 25 výtisků Hesel Jednoty bratrské.

5. Údržba budovy a inventáře

- Byla dokončeny vnitřní nátěry kostela (175 tis. Kč)

- Do místnosti pro Nedělní školu byly zakoupeny židličky pro nejmenší děti.

- O novém koberci do kostela budeme jednat v říjnu. Zatím byl provizorně položen starý koberec.

- Velký úklid kostela bude 22.10. Do té doby je třeba rozhodnout co s věcmi, které se v kostele nahromadily.

- Telepatrolu byly předány klíče od zahrady, aby mohl v případě nutnosti obejít kostel.

6. Mimořádného **konventu** 13.9. se zúčastní P. Novotný a R. Nývltová.

7. Staršovstvo **děkuje** všem, kdo zastupovali br. faráře v době jeho dovolené: **J. Žilkové, R. Nývltové, O. Halamovi, A. Hoznauerovi, J.A. Dusovi.**

8. V příštích dvou měsících se konají následující **kurzy**:

11. - 13. 11. kurz pro sbormistry - zúčastní se R. Nývltová a H. Petrová.

15. - 20. 10 kurz laiků v Bystřici pod Hostýnem - informace na nástěnce

17. - 19. 11. kurz pro sociální pracovníky v Praze - Kobylisích informace na nástěnce

9. M. Drápalová informuje, že 15. - 16. 10. přijedou sestry a bratři z **Dittersdorfu** - je třeba pro ně zajistit ubytování a program.

Bratr farář poslal do Dittersdorfu blahopřání k oslavám 275. jubilea vysvěcení kostela.

10. **Letní tábory** - A. Hoznauer s I. Plhákem navštívili tábor malých dětí. Velice oceňují práci vedoucích.

Na říjnovou schůzi staršovstva pozveme vedoucí všech táborů.

Ohlédnutí za letními tábory se uskuteční asi první listopadovou nedělí.

11. R. Nývltová seznámila staršovstvo s **písemnostmi Synodní rady**, které došly během prázdnin (přečetla je za nás a zdůraznila body, které se nás zvláště týkají):

- Řád sborového života (pro křest v jiném sboru je třeba souhlas staršovstva),

- Pořad ekumenické bohoslužby a připomínky křtu,
- Liturgický oděv (pro reprezentaci sboru navenek je předepsán černý talár s bílými tabulkami, pro jiné příležitosti může staršovstvo rozhodnout o možnosti používat jinou barvu taláru, příp. štolu)
- Budování sboru (mat. obsahuje i přehled neobsazených sborů v jednotlivých seniorátech),
- Problematika homosexuálních křesťanů (studijní materiál vypracovaný komisí vedenou MUDr. Susou) - staršovstvo rozhodlo, že stručný obsah tohoto materiálu bude uveden na webové stránce branického sboru s odkazem na www.Synodní rady.

Všechny uvedené materiály jsou k nahlédnutí ve sborové kanceláři. Jsou též na webových stránkách Synodní rady.

12. I. Plhák informuje, že víkendové **setkání zrakově postižených** se uskuteční 7. - 9. 10. u Klimenta. V sobotu večer od 19 hodin bude koncert pěveckého sboru.

13. J. Čierná informovala o **akcích Diakonie ČCE** - ve čtvrtek 15.9. se koná "Jarmark u Ludmily" + veřejná sbírka na linku důvěry Diakonie. 27.9. se na ETF koná panelová diskuze na téma "Jakou pastorační péči potřebují lidé s psychózou?"

PUŤÁK A VODA

Put'ák a voda, II. turnus

Tak tady to je náš "šefik"

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je Jan Jeroným Zvánovec v tmavých brýlích.)

Vyrazili jsme devátého srpna v sedm hodin, sraz byl u Bedrníkových, kde jsme zanechali své loďáky a vyrazili na nádraží. Byl to velmi těžký den, spali jsme nakonec v jeskyni, další den, hned po probuzení, snídani, sbalení a prohlídce blízkého hrádku jsme vyšli a šli asi druhou nejnejpříjemnější část naší cesty. Nebyla nijak extra dlouhá, ale šli jsme po poli a šajnilo na nás sluníčko. Tento den jsme se setkali s Markem Pospíšilem a Jakubem Drápalem (to jsem já :-)), sjížděli jeden z nejhezčích kusů toku Ploučnice, přesněji soutěsku a tunel. Spali jsme na české obranné linii, ve vojenském prostoru Ralsko, přesněji pod Ralskem, kde jsme zalomili mezi několika bunkry, které jsme si prohlédli a také jsme vedli místy dlouhou debatu o vojenství a druhé světové válce. V debatě jsme pokračovali i další den, kdy jsme vyšli na zříceninu hradu Ralsko, odkud byl velký rozhled po celém kraji.

U tohohle jsme spali

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je jakási šmouha.)

Zřícenina Ralsko

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je jakési zrnění, zřejmě zřícenina.)

Sestoupili jsme dolů až na malou skupinku, která šla pro vodu. Spali jsme kousek od rozbořeného městečka, kde bydleli vojáci. Další den jsme šli a tento den nebyl ničím moc zajímavý, kromě toho, že jsme šli spát do jeskyně a věděli, že další den bude hodně hustej. Tak jsme se probudili, nasnídali a vyrazili na Ještěd, každý jak chtěl rychle, tudíž když jsme vystoupili na Ještěd jako první, tak mezi náma a poslední skupinou bylo tak půl až tři čtvrtě hodiny. Následovně jsme sjeli lanovkou, šli do

aquaparku :-), kde jsme strávili necelé čtyři hodiny. Autobus nás následovně vyvezl kousek výš, abychom nemuseli šlapat všechnu tu dálku. Když člověk vyleze z dlouhého pobytu ve vodě, tak je tak malátný, že v tomto stavu stoupat výš a výš a ještě daleko je těžký a navíc jsme nesměli mluvit moc nahlas, jelikož jsme jedinou noc spali nelegálně, v CHKO a nikdo nás neměl vidět. Také jsme uléhali, když se stmívalo a poté vstávali o šesté, šli dál a snídani dali tři kilometry po místu spánku. Toto byla nejtěžší část. Šli jsme po nebeských schodech na Smrk (1127 m.n.m.), které jsou sice dlouhé jenom půl kilometru, ale byli jsme poté zmoženi jako po patnácti kilometrech po rovině.

Čestmíre, já létám!

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je někdo jak mává oběma rukama, možná na nich má něco přidělané.)

Vrcholová fotka

(poznámka redakce internetové verze: na fotce ve velmi hrubém rozlišení je zřejmě skupina lidí u nějakého sloupu.)

Leželi jsme asi tři hodiny, dívali se z rozhledny a sešli ze Smrku, dali se k polským hranicím, cestou jsme koupili několik balení baterií typu WANSHIFA (vydržely v mém foťáku na dvě fotky :-)) a ulehli ke spánku. Poslední den putůku byl odpočinkový, došli jsme v pořádku do campu, kde jsme se měli setkat s první partou. S nimi dorazily lodě a jelikož jsme měli zkušenosti a byli jsme vodácky probuzení z rychlokurzů (které byly dva) a ze dvou tréninkovek (sjezdů Sázavy), tak jsme zvládali vše. Večer a v noci byla super atmosféra, všichni jsme cítili, že je polovina tábora za námi, nikomu se ještě moc nechtělo domů, tak jsme se snažili si to co nejvíc užít. Tak jsme hráli na autíčkách a kulečnick, poté povídali do půlnoci i potom, jelikož byla bouře a nemohli jsme usnout. Tuto noc vzniklo říčení: I s malým kašpárkem se dají dělat velké věci! :-) Další den jsme se setkali s druhou partou a alespoň my jsme si to užívali. Čtyři starší kluci (Blaf, já, Marek, Honza) od nás hráli fotbal s klukama z prvního turnusu a bylo to super, lepší fotbal jsem nezažil, jak lidma, tak stylem. Den nato jsme se s ostatními rozloučili a naše cesty se rozdělily - my jeli Kwisu a oni do Prahy.

Vodu zmíním jenom krátce, už je tenhle článek moc dlouhý, nejzajímavější zážitky z vody: Vedoucí narazili na nevybuchlou protitankovou minu, ale řekli nám o tom až jednu štreku poté, další, soutěska: WW III, mluví samo za sebe, polský jezy (jeli jenom pálavy, protože Poláci neumějí stavět jezy, přenášet byla hrozná pruda), první cvaknutí (nebo alespoň pro mě - nedokázal jsem najet do šlajsny, ale nabořil jsem do kozy :-)) , trestanecký tábor u Žaganě, byli zde sestřeleni letci a ukazovali nám film o tom, jak utíkali i místo jsme prohlédli (ze 70 co utekli, bylo padesát zastřeleno na výslovný Hitlerův rozkaz, jenom tři unikli). Počasí jsme měli celý putůk naprosto nádherný, na vodě se střídalo hnusný a krásný, Kwisa byla nádherná řeka, tekla hodně, jenom ty jezy...

Zásahová jednotka BAF

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je asi automobil.)

Jára čaruje

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je chlapec s rukou.)

Padli

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je několik skvrn a v pozadí les, na další je kajakář v akci.)

Kolektiv byl vcelku dobrý: Vedoucí: Jan Jeroným "Eustác" Zvánovec, Marie Markéta Zvánovcová, Jitka "Airbus", Lucka, Piraňa, Zuzka..." Padruňková, Štěpán "brigádní generál (všechny hodnosti, fotky si prohlédněte na <http://blaf.wz.cz/baf/>) " Verner. Účastníci: David "Blaf" Slabý, Marek Pospíšil, Jakub Drápal, Jan "Flexoun" Popelář, Jan Rychetský, Eliška Zlonická, Kristína, Adela Pospíšilová, Vít Zlonický, Jan "Fishbone" Jebavý, Gábina Nováková. To je vše, přátelé.

Vichřice zuří

(poznámka redakce internetové verze: na fotce jsou zase nějaké šmouhy, asi lidé.)

Drsňácký

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je někdo na lodi.)

Jakub Drápal

..... Vlastně ještě něco: chtěl bych poděkovat všem vedoucím za nádhernou akci, Jitce za duchovní programy, MMZ za proviantní služby, Štěpánovi za služby zdravotnické a samozřejmě Eustácovi za to, že za nás převzal odpovědnost. Zároveň děkuju všem účastníkům za kolektiv.

Jakub Drápal

DITTERSDORF

Vysvěcení kostela a návštěva

24. - 30. září 2005 slaví dittersdorfští 275. výročí vysvěcení kostela. V kostele bude řada koncertů, slavnostní bohoslužby, přednášky o historii Dittersdorfu a o tom "co to znamená luterský".

Jak oslavy proběhly, se dozvíme za měsíc:

v sobotu a v neděli 15. a 16. října 2005 bude v Braníku skupina sester a bratří z Dittersdorfu.

Prosíme ty, kdo jsou ochotni někoho ubytovat, aby se přihlásili u Marty Drápalové. Rezervujte si čas na večerní besedu s našimi hosty!

(poznámka redakce internetové verze: na fotce je kostel v Dittersdorfu.)

**Herzliche Einladung
zum 275. Jubiläum
der Kirchweihe
in Dittersdorf**

**Festgottesdienst
am 25. September 2005
um 10 Uhr
in der Kirche
zu Dittersdorf**

Ev.-Luth. Kirchenvorstand

POZVÁNKY

Seminář "Jakou pastorační péči potřebují lidé s psychózou"?

SOS centrum Střediska křesťanské pomoci Diakonie ČCE pořádá v rámci Týdnů pro duševní zdraví seminář

Jakou pastorační péči potřebují lidé s psychózou?

v úterý 27. září 2005 od 18 do 20 hod.

v budově Evangelické teologické fakulty
Černá ul. 9, Praha 1, posluchárna I. patro

v panelové diskusi vystoupí:
MUDr. Marie Blažková, ambulantní psychiatr,
Mgr. Tomáš Drobík, Evangelický farář,
MUDr, Martin Jarolímek, psychiatr,
RNDr, Richard Křížek, pacient,
Ing. Radek Kuchař, katolický kněz

Večer Davida Rejcherta

3.10.2005 19.15
ŠÁRECKÉHO DĚDICTVÍ
Černá 9

3. října 2005
19,15 hod.

Evangelická teologická fakulta Praha 1 Černá 9

Setkání rodin s dětmi ve Sv. Janu pod Skalou

tradiční celodenní setkání rodin s dětmi ve Sv. Janu pod Skalou

"Den sv. Františka ve Svatojánské koleji"
v sobotu 8. října 2005 od 10 hod.

Výstava obrazů

Výstava obrazů

JIŘINY ADAMCOVÉ

v Muzeu ghetta

Terezín

od 15. září
do konce roku 2005

Vernisáž 15. 9.

(poznámka redakce internetové verze: foto malířky) Jiřina Adamcová - (foto Jitka Šťastná)

Obrazy "Žalmy" a "Píseň písni" představil Luděk Rejchrt

SBOROVÁ DOVOLENÁ - I. ČÁST

Letošní sborová dovolená v Herlíkovicích

měla plno jasných chvil, a to i v době, kdy zatažená obloha vůbec nenasvědčovala tomu, že si užijeme i krásných prosluněných dní. O tom, že se mnohým líbila, svědčí kytice, kterou při nedělních bohoslužbách po návratu do Prahy dostala organizátorka zájezdu, Zdeňka Kučerová.

Jak jsme strávili sedm společných dní?

Každý podle své chuti a zájmů. Možností bylo mnoho, stačilo jich využít:

cestou návštěva muzea v Jičíně, celodenní túry po krkonošských kopcích, sběr hub a borůvek, procházky po okolí, návštěva Vrchlabí, scrabble, rozhovory s ostatními účastníky zájezdu, kolébání miminek, ping-pong, krátká ranní zamyšlení, večerní programy Jen Rút nám chyběla, respektive její vliv, který nás vloni vyburcoval k rannímu cvičení

Pokud se týká čtvrt hodinových ranních zamyšlení - tady jsou body jednoho z nich (RČ podle faráře Václava Vacka na letošním ESBU)

čtení o Zacheovi

Kdo je host a kdo hostitel? Ke komu chodíme rádi na návštěvu? Na které hosty se těšíme? Někteří hosté a hostitelé si mají co říct, protože jsou si blízcí.

Chodíme rádi do kostela? Proč tam chodíme? Ze setrvačnosti? Kvůli kamarádům? Bohoslužba není naše služba Bohu. Naopak Bůh nás hostí. Nezapomínáme pro náboženskou horlivost na hostitele? Vidí nás Bůh rád? Účast na bohoslužbách může být někdy i škodlivá: člověk je ukolébáván prázdnotou zbožností, je sám se sebou spokojen. Ujišťuje Boha, jak ho má rád. Ale chce se od něj opravdu něco dozvědět?

Čteme, že Ježíš se zúčastnil různých hostin, někde se ho snažili i zesměšnit.

Možná, že určený hostitel považoval svou funkci za povinnost. Ježíš věděl, že Zacheus je jiný - ten chtěl Ježíše aspoň vidět. Zbožní lidé Ježíše kritizují, když jedná jinak než oni očekávají.

Ježíš se k Zacheovi pozval ke stolu - ale možná, že Zacheus byl skvělým hostem Ježíše, protože byl hladový po tom, co Ježíš řekne.

Ježíš má stále něco nového, překvapujícího - takovému člověku visíme na rtech a čekáme, co nám

řekne.

NA ZADNÍ OBÁLCE

Soutěž "Člověk a jeho osud"

*V Muzeu ghetta v Terezíně jsme si při vernisáži výstavy Jiřiny Adamcové přečetli, že Památník Terezín vypisuje literární a výtvarnou soutěž 2005: Člověk a jeho osud - **Jaký by byl život na zemi, kdyby nebylo zlo?***

Motto: "Člověk je jediný tvor, který se směje a pláče neboť jediný byl zasažen rozdílem mezi tím jaké věci jsou, a jaké by měly být"

Hazlitt

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)